



## Arrest

nr. 111 399 van 7 oktober 2013  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 juni 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13<sup>quater</sup>).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P.-J. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 maart 2012 dient de verzoeker een eerste asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

Op 27 augustus 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoeker stelt tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Bij arrest nr. 96 854 van 12 maart 2013 bevestigt de Raad de beslissing van 27 augustus 2012 en wordt aan de verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 3 juni 2013 dient de verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 5 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 5 juni 2013 en is als volgt gemotiveerd:

*“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006,*

*Overwegende dat*

*de persoon die verklaart te heten G(...) N(...) M(...)*

*geboren te Kabul, op (in) (...)*

*en van nationaliteit te zijn : Afghanistan*

*die een asielaanvraag heeft ingediend op 03.06.2013*

*Overwegende dat betrokkene op 16.03.2012 een eerste asielaanvraag indiende die op 27.08.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 14.02.2013 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 03.06.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer B(...)) bij de politie van de 6e wijk in Kabul (laatste handtekening dd. 18.04.2013) waarin de inval van gewapende mannen wordt bevestigd. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer B(...)) bij het districtshuis dd. 31.03.2013 voorlegt waarin de dorpsbewoners van het dorp informatie geven die bevestigd wordt door de provincieraad. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een enveloppe met waybill dd. 21.04.201 voorlegt gericht aan H(...) H(...) (aangezien ze op dat moment geen verblijfplaats hadden). Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar H(...) H(...) gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Ghazni omdat hij daar problemen zou hebben met herders en dat er veel herders zouden wonen in Ghazni, die veel macht zouden hebben. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Kabul omdat hij daar problemen zou hebben met de mensen (ook hazara's die hem zouden kennen) die bij hem binnengevallen zouden zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hijzelf ook problemen zou krijgen bij een terugkeer omdat zij zouden denken dat betrokkene hen nu ook iets wil aandoen. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RW. Overwegende dat betrokkene verklaart de tolk verkeerd vertaald zou hebben tijdens zijn eerste interview op het CGVS: betrokkene zou hij chauffeur geweest zou zijn voor een generaal, en niet voor de president tijdens zijn dienstplicht. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de tolk bij het CGVS ook zijn antwoord in verband met de herders verkeerd vertaald zou hebben. Overwegende dat betrokkene zijn ontevredenheid uit over de tolk op het CGVS. Overwegende dat daarbij dient opgemerkt te worden dat betrokkene zich op het einde van het verhoor akkoord verklaarde met het verhoorverslag en bij zijn verhoor bij het CGVS geen melding maakte van dit vermeende probleem. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij normaliter maandelijks contact zou hebben met zijn moeder en schoonbroer B(...), maar dat dit contact intensifieerde toen ze documenten nodig hadden.. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs naar voor brengt om deze bewering te staven. Overwegende dat hij van zijn moeder vernomen zou hebben dat de weg naar Kabul gevaarlijk en lang zou zijn, maar dat het er gevaarlijk zou zijn voor hazara's. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees*

voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.  
De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 21.09.2012 & 21.02.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

## 2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen uitspraak moet worden gedaan over de kosten van het geding en er *a fortiori* niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

## 3. Onderzoek van het beroep

In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

3.1 De verzoeker citeert de toepasselijke wettelijke bepaling en de motieven van de bestreden beslissing en licht het middel als volgt verder toe:

“11.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (d.w.z. de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

Algemeen wordt aangenomen dat de materiële motiveringsverplichting een procedureel en een inhoudelijk voorwerp heeft.

De inhoudelijke motiveringsplicht gebiedt dat de motieven waarop een bestuurshandeling rust, deugdelijk zijn: de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

11.1.3. In de bestreden beslissing valt er te lezen:

"(...)"

11.1.4. In de bestreden beslissing wordt dus gesteld dat de nieuwe elementen die verzoekende partij bijbracht bij haar tweede asielaanvraag, m.n. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer B(...)) bij de politie van de 6e wijk in Kabul (laatste handtekening dd. 18.04.2013) waarin de inval van gewapende mannen wordt bevestigd. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer B(...)) bij het districtshuis dd. 31.03.2013 voorlegt waarin de dorpsbewoners van het dorp informatie geven die bevestigd wordt door de provincieraad. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een enveloppe met waybill dd. 21.04.2013 voorlegt gericht aan H(...) H(...) (aangezien ze op dat moment geen verblijfplaats hadden). Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar H(...) H(...) gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn, niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van de Belgische instanties kunnen wijzigen, aangezien er geen geloof gehecht werd aan het asielrelaas van verzoekende partij tijdens haar vorige asielpcedures.

*De nieuwe asielaanvraag van verzoekende partij sluit volledig aan bij haar vorige asielaanvraag. Volgens verwerende partij zouden de nieuwe elementen geen nieuwe gegevens betreffen waaruit zou blijken dat zij ernstige aanwijzing heeft op een gegronde vrees voor vervolging. Het feit dat dergelijke officiële documenten niet in overweging worden genomen, is werkelijk onbegrijpelijk.*

*Verzoekende partij is werkelijk ten einde raad. Wat moet zij nog kunnen voorleggen opdat verwerende partij haar zou geloven?*

*De nieuwe elementen die verzoekende partij thans voorlegt bewijzen ontegensprekelijk dat verzoekende partij nog steeds problemen heeft in Afghanistan, aangezien de herders nog steeds op zoek zijn naar haar. Dit blijkt uit de neergelegde stukken.*

*Het betreft documenten uit Kaboel en een uit Ghazni. De documenten werden opgesteld door de politiechef, gelegaliseerd door de politie en daarna nogmaals door de provinciale raad gelegaliseerd. Als dat geen officiële documenten zijn, dan weet verzoekende partij het ook niet meer. Verwerende partij herhaalt meerdere keren dat de documenten een gesolliciteerd karakter zouden hebben, elk verkregen document heeft immers een gesolliciteerd karakter als deze na het afsluiten van de eerste asielprocedure moeten overgebracht worden van Afghanistan naar België.*

*Eenzijds mag cliënt nieuwe elementen aanbrenge om haar asielrelaas te bewijzen, maar als zij deze aanbrengt wimpelt verzoekende partij deze gemakkelijk af door te stellen dat een gesolliciteerd karakter hebben. Dit is niet redelijk.*

*Verwerende partij maakt het onmogelijk aan verzoekende partij om haar asielrelaas te bewijzen.*

*(...)*

3.2 De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

*“De verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat de officiële documenten die bij haar tweede asielaanvraag werden voorgelegd, niet in overweging werden genomen. De verzoekende partij vindt dit onbegrijpelijk en houdt voor dat de "nieuwe elementen" wel degelijk aantonen dat de verzoekende partij nog steeds problemen heeft in het land van herkomst. Tevens heeft de verzoekende partij kritiek op het feit dat de door haar voorgelegde documenten worden afgewimpeld omdat ze een gesolliciteerd karakter hebben.*

*De kritiek van de verzoekende partij kan niet worden aangenomen.*

*Immers voorziet artikel 51/8 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat een tweede of volgende asielaanvraag moet steunen "op nieuwe elementen, welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrenge" alsook dat "de Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft ingediend [...] en hij geen nieuwe eveneens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Geneve. zoals bepaald in art. 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico of ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4".*

*Hieruit kan -in weerwil van de verzoekende partij haar kritiek- wel degelijk worden afgeleid dat deze gegevens:*

- *nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,*
- *betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na He laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrenge,*
- *relevant moeten zijn. dus ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Geneve, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*het loutere feit dat de verzoekende partij de mening is toegedaan dat het bijna onmogelijk in te denken is dat een dergelijk bewijs zou kunnen worden geleverd en dat zulks niet de bedoeling kan geweest zijn van de wetgever, volstaat uiteraard niet om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te besluiten.*

*De verwerende partij benadrukt dat de motivering van de bestreden beslissing geenszins strijdig is met artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding moet wel degelijk nagaan of voldaan is aan de voorwaarden van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet indien een vreemdeling een tweede of latere asielaanvraag indient.*

*De verwerende partij laat nog gelden dat de verzoekende partij geen belang heeft bij haar theoretische uiteenzetting nopens de draagwijdte van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, nu zij nergens in haar*

*enig middel aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op kennelijk onredelijke wijze zou hebben geoordeeld dat haar tweede asielaanvraag niet in overweging kon worden genomen.*

*De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:*

*"(...)."*

*Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke redenen de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding heeft geoordeeld dat de tweede asielaanvraag van de verzoekende partij niet in overweging kan worden genomen.*

*Uit de bestreden beslissing blijkt heel duidelijk dat er wordt ingegaan op alle documenten en verklaringen die de verzoekende partij bij haar tweede asielaanvraag aanbracht (twee bevestigingsbrieven, een enveloppe en verklaringen in het kader van de initiële vluchtmotieven) en dat van al deze elementen afdoende wordt toegelicht waarom deze niet in aanmerking kunnen komen als zijnde nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 voormeld.*

*De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.*

*"Met hun betoog dat de verwerende partij zonder enige concrete bewijzen of elementen simpelweg stelt dat bijgebrachte nieuwe documenten een gesolliciteerd karakter hebben. tonen verzoekers niet aan dat de vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris dienaangaande onjuist is. De Raad merkt op dat verzoekers niet aantonen dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk sine door naar aanleiding van de door eerste verzoeker neergelegde verklaring van twee mensen uit Kosovo die zijn problemen bevestigen in het kader van zijn prima facie-beoordeling te besluiten dat "dergelijke brief een gesolliciteerd karakter heeft" en bijgevolg geen "ernstige aanwijzing" inhoudt waardoor de brief niet als een nieuw gegeven kan worden beschouwd in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. " (R.v.V. nr. 82 243 van 31 mei 2012)*

*Met haar algemeen theoretisch beoog toont de verzoekende partij niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.*

*Het loutere feit dat de verzoekende partij de mening is toegedaan dat het is alsof zij geen tweede kans verdient om nieuwe elementen aan te brengen, kan uiteraard niet worden aangenomen. De verzoekende partij kan het de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding bezwaarlijk ten kwade duiden dat een grondig onderzoek wordt gevoerd naar het asielrelaas, waarbij ongestaafde beweringen niet dienstig kunnen worden aangenomen als bewijs van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade.*

*Verweerder merkt nog op dat de verzoekende partij verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, ter ondersteuning van het feit dat nopens de voorgelegde enveloppe niet kon worden geoordeeld dat enkel bewijst dat er een verzending gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Verweerder laat dienaangaande gelden dat het door de verzoekende partij aangehaalde arrest nr. 91.966 dd. 22.11.2012 een arrest in voile rechtsmacht betreft, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan een vreemdeling worden geweigerd, zodat de verzoekende partij hier niet dienstig naar kan verwijzen.*

*Terwijl tevens moet worden opgemerkt dat "Bovendien hebben arresten van de Raad in een continentale rechtstraditie geen precedentenwaarde" (cf. RvS 28 januari 2011 nr. 6482 (c)) " (R.v.V. nr. 78 429 van 29 maart 2012)*

*In zoverre de verzoekende partij laat uitschijnen dat een asielzoeker enkel nog asiel zou kunnen aanvragen in België, indien zich in het land van herkomst feiten voordeden nadat hij dit land reeds verlaten merkt verweerder op dat de kritiek van de verzoekende partij grondslag mist. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding dient bij de beoordeling van de zogenaamde nieuwe gegevens evenwel na te gaan of deze de eerdere beoordeling door de asielinstanties te kunnen wijzigen dan wel of zij niet van aard zijn om tot een andere beoordeling te kunnen komen. Hierbij heeft het begrip "nieuwe gegevens" dus niet louter betrekking heeft op bewijsmiddelen an sich, maar slaat het tevens op de inhoud van die gegevens (R.v.St. 12 oktober 2002, nr. III 446; RvS (cass) 1 december 2009, nr. 5053).*

*"De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Geneve, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien*

moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

(...)

In casu wordt de nadruk gelegd op het gegeven dat deze nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip "nieuwe gegevens" heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610). " (R.v.V. 73 596 dd. 20.01.2012) (eigen markering)

"De gemachtigde van de staatssecretaris kan nagaan of door het aanvoeren van nieuwe elementen de verzoekers effectief nieuwe gegevens aanbrengen in verhouding tot een eerdere asielaanvraag. De gemachtigde van de staatssecretaris kan bij die beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens nagaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8200 (c); RvS 17 mei 2010) nr. 5 672 (c)). (RvV nr. 89 571 van 11 oktober 2012)

"Het komt de dienst Vreemdelingenzaken derhalve niet toe te weigeren een nieuwe asielaanvraag in overweging te nemen omdat de ingeroepen vervolging of het ingeroepen reële risico op ernstige schade niet is aangetoond. Dit zou een beoordeling over de gegrondheid van de aanvraag zijn die enkel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toekomt. De dienst Vreemdelingenzaken vermag echter wel de relevantie na te gaan van de aangevoerde nieuwe gegevens en daarbij na te man of zij van aard zijn om de eerdere beoordeling door de asielinstanties te kunnen wijzigen dan wel of zij niet van aard zijn om tot een andere beoordeling te kunnen komen." (R.v.St. nr. 222.623 van 26 februari 2013)

De voorgehouden schending van artikel 3 EVRM kan evenmin worden weerhouden.

Dienaangaande merkt de verwerende partij vooreerst op dat de bestreden beslissing de verzoekende partij geenszins verplicht teug te keren naar haar land van herkomst, doch enkel de verplichting inhoudt tot het verlaten van het grondgebied van het Rijk en van dat van een aantal andere Staten met wie België afspraken heeft gemaakt inzake grensoverschrijding door vreemdelingen (cf. R.v.St. nr. 50.187, 14.11.1994, en nr. 50.130, 9.11.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Het terugleiden van een vreemdeling zou ten aanzien van het art. 3 EVRM een probleem kunnen doen rijzen wanneer er ernstige en duidelijke redenen zijn om te geloven dat de betrokkene een risico loopt op foltering, onmenselijke of vernederende handelingen, doch deze bepaling impliceert geenszins dat een vreemdeling zonder meer het recht heeft het grondgebied van een bepaalde staat binnen te komen of er te verblijven (Cass. 4 februari 1992, Arr. Cass. 1993, I, 148).

Verder laat de verwerende partij gelden dat onder foltering in de zin van art. 3 E.V.R.M. wordt begrepen, "die handelingen waarbij op doelbewuste wijze hevige pijn of ernstig leed van fysieke of psychische aard wordt toegebracht (Arbitragehof nr. 51/94, 29 juni 1994, T. Vreemd. 1994, 253, noot VANHEULE, D.).

Het Hof van Cassatie oordeelde reeds bij arrest dd. 4.2.1993 (nr. 9567) dat het uit het land zetten van een vreemdeling een schending van het art. 3 E.V.R.M. kan uitmaken, "in zoverre er ernstige en duidelijke redenen zijn om te geloven dat de betrokkene, indien hij aan die Staat (waaruit hij gevlucht is) wordt overgeleverd een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen, maar dat die bepaling evenwel niet impliceert dat een vreemdeling het recht heeft het grondgebied van een bepaalde Staat binnen te komen of er te verblijven.

In casu is er geen sprake van ernstige en duidelijke redenen, niet in het minst nu de verzoekende partij ter zake vaag blijft en geen concrete gegevens naar voor brengt of bewijskrachtige stukken voorlegt. Bovendien kan de verzoekende partij niet ernstig betwisten dat de voorgehouden problemen in haar land van herkomst recent en uitvoerig werden onderzocht in het kader van haar eerste asielaanvraag, dewelke definitief werd afgewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op art. 3 EVRM. Een eventualiteit van art. 3 EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St. nr. 105.233 dd. 27.03.2002, R.v.St. nr. 105.262 dd. 28.03.2002, R.v.St. nr. 104.674 dd. 14.03.2002,...)

De verzoekende partij is derhalve verkeerdelijk de mening toegedaan dat art. 3 E.V.R.M. zou geschonden zijn.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid,

oordeelde dat verzoekers tweede asielaanvraag niet in overweging kon worden genomen (bijlage 13quater).

*De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de verzoekende partij concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.*

*Het enig middel is ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”*

3.3 De verzoeker voert een schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij betoogt onder meer dat het onredelijk is om officiële documenten opgesteld door de politiechef, gelegaliseerd door opeenvolgend de politie en de provinciale raad niet als nieuwe elementen in aanmerking te nemen omdat zij een gesolliciteerd karakter vertonen. De verzoeker wijst er op dat in se elk document dat na het afsluiten van de eerste asielprocedure vanuit Afghanistan naar België wordt overgebracht, een gesolliciteerd karakter heeft zodat het onredelijk is om stukken op die basis af te doen.

In de nota met opmerkingen wordt niet ingegaan op het concrete betoog omtrent de problematiek van het gesolliciteerd karakter van de door de verzoekers bijgebrachte documenten. De loutere verwijzing naar een arrest van de Raad, waarbij de verweerder echter niet verduidelijkt in hoeverre de feitelijke en juridische omstandigheden die tot dit arrest aanleiding hebben gegeven vergelijkbaar zijn met het specifieke geval van de verzoekers, is niet dienstig.

3.4 De Raad merkt vooreerst op dat het bij de beoordeling van de materiële motivering niet tot zijn bevoegdheid behoort om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld in het licht van de toepassing van het tevens door de verzoeker aangevoerde artikel 51/8 lid van de vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing is gegrond.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag. Het eerste lid van dit artikel, zoals van kracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

*“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”*

De bevoegdheid die artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet de verweerder op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing toekende, is beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Vluchtelingenconventie), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat de aangebrachte gegevens:

- nieuw moeten zijn, dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;

- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Deze voorwaarden dienen cumulatief vervuld te zijn.

3.5 Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan de verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag twee documenten neerlegde alsook een enveloppe waarmee deze documenten zouden zijn opgestuurd. De documenten betreffen enerzijds een aangifte bij de veiligheidspolitie dd. 18 april 2013 en anderzijds een aangifte bij het districtshuis dd. 31 maart 2013. Aan de verzoeker werden vervolgens een aantal vragen gesteld in verband met de door hem als nieuw bijgebrachte documenten en uit de stukken van het dossier blijkt dat dat hij hierop als volgt antwoordde:

*“16 Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw asiel aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere aanvra(a)g(en)? Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen?”*

*Aangifte bij het districtshuis door mijn schoonbroer B(...) (broer van mijn vrouw). Het cgvs zei tegen mij dat mijn afkomst niet van Ghazni was en dat ik geen bewijzen had voor mijn verhaal. De aangifte werd doorgestuurd naar de veiligheidspolitie om informatie te vragen, omdat zij hier zelf niets van wisten. De veiligheidspolitie heeft op hun beurt informatie gevraagd aan dorpsbewoners en zij hebben allen op de achterzijde van het document getekend en hun vingerafdruk gezet. Ten laatste is de brief teruggekeerd naar de provincieraad en werd daar uiteindelijk bevestigd.*

*Aangifte bij de politie van 6e wijk Kabul. Het is een aangifte van mijn schoonbroer B(...). Hij is gaan vragen om de datum van de inval van de gewapende mannen bij mijn thuis. Mijn vrouw raakte daarbij gewond aan haar schouder. Wij zijn toen ook naar een ziekenhuis van het rode kruis in de 6e wijk te Kabul geweest voor verzorging. Zij bevestigen dat ook in deze aangifte. Ook onze burens in de 6e wijk te Kabul hebben de inval van de gewapende mannen bevestigd. Ook het hoofd van de 6e wijk heeft het bevestigd.*

*(...)” (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken dd. 5 juni 2013, vraag 16).*

Uit het administratief dossier, waarin zich de documenten in kwestie bevinden, blijkt tevens dat deze documenten tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken werden vertaald. De volgende vertaling is opgenomen in het gehoorverslag van 5 juni 2013:

*“Aangifte bij het districtshuis:*

*(...).*

*Vertaling van de aangifte:*

*Hoek linksboven: aangifte van B(...), zoon van G(...) A(...), schoonbroer van N(...) M(...). Gericht aan districtshuis van Khojamari, provincie Ghazni.*

*Geachte jullie weten dat door gevechten tussen herders en bewoners van Karez, een persoon van de herders en een persoon van de dorpsbewoners werden gedood. De dorpsbewoner heette A(...) zoon van R(...) A(...). Daarna hebben de herders N(...) M(...) G(...) zoon van G(...) M(...), bewoners van dorp Karez, bedreigd. Daarna heeft hij de regio verlaten en is gevluht. Ik wil graag van jullie een verklaring en bevestiging van zijn problemen en dat hij de regio is ontvlucht.*

*Brief doorgestuurd naar veiligheidspolitie van Khoja Mari voor meer informatie over de aangifte van deze persoon. Datum 11.01.1392 (=31.03.2013). Getekend (geen naam).*

*Veiligheidspolitie vraagt meer informatie aan de dorpsbewoners van Karez, distr. Khoja Mari, over de bedreiging van deze persoon door herders. Datum: 11.01.1392. Ondertekend door de commandant van de veiligheidsdienst van Khoja Mari (geen naam).*

*Achterzijde: wij zijn bewoners van Karez en wij verklaren en bevestigen dat N(...) M(...) en zijn familie werden bedreigd door de herders. Ondertekend en getekend + vingerafdrukken van: G(...) H(...), S(...) H(...), I(...), M(...) T(...), M(...) A(...), M(...) I(...), H(...),*

MOTIEVEN



M(...) A(...), M(...) M(...), M(...) A(...), A(...).

Veiligheidspolitie schrijft: op basis van de verklaring van de dorpsgenoten bevestigen wij dat hij bedreigd werd door de herders. Getekend + stempel van veiligheidspolitie van distr. Khoja Mari.

Brief doorgestuurd naar provincieraad: Wij bevestigen zijn problemen op basis van de verklaringen van de dorpsgenoten van dorp Karez, distr. Khoja Mari. Getekend + stempel van provincieraad Ghazni.

(...)

- Aangifte bij politie van 6e wijk te Kabul:

(...)

Vertaling van de aangifte:

Nummer. 124013

Aangifte gedaan door. B(...) zoon van G(...) A(...) Adres: 6e wijk stad Kabul, provincie Kabul.

Gericht aan de commandant van de veiligheidsdienst van de provincie Kabul.

Op 25 of 26.02.1371 (= 15 of 16.05.1992) zijn gewapende mannen binnengevallen in het huis van mijn schoonbroer N(...) M(...), zoon van G(...) A(...) in Pol-e-Sokhta, 6e wijk, Kabul. Dit gebeurde 's nachts. Mijn zus L(...) raakte daarbij gewond aan haar schouder. Na behandeling bij de dokter, hebben zij Kabul verlaten uit angst dat men opnieuw zou binnenvallen, naar provincie Ghazni. Ik wil dat jullie bevestigen dat zijn problemen echt gebeurd zijn.

Brief werd doorgestuurd naar de politie van de 6e wijk van Kabul.

Achterzijde: Politie vraagt informatie aan de wijkbewoners en het hoofd van de wijk op 21.01.1392 (=10.04.2013). Vingerafdrukken en namen van bewoners Pol-e-Shokhta: H(...) A(...), A(...), M(...), R(...), M(...) E(...), A(...) J(...), N(...) A(...), Q(...) A(...), M(...) J(...), Z(...) M(...), J(...), A(...) A(...).

Districtshoofd schrijft: Op basis van informatie van de wijkbewoners en de burens is er in het jaar 1371 in Pol-e-Sokhta 6e wijk een inval gebeurd door gewapende mannen in het huis van N(...) M(...) zoon van G(...) M(...). Zijn vrouw is gewond geraakt en haar naam is L(...). Getekend door A(...) H(...) M(...) J(...) en gestempeld (wijkhoofd). Getekend en gestempeld door het 'gemeentehuis' van de 6e wijk + "Wat de wakil schreef, bevestigen wij".

Voorkant linksonder: Met de informatie van het hoofd van de 6e wijk en de gemeente van de 6e wijk en de wijkbewoners, bevestigen wij zijn aangifte. Getekend op 29.01.1392 (= 18.04.2013) door de veiligheidspolitie van de 6e wijk."

In de bestreden beslissing wordt omtrent beide documenten als volgt gemotiveerd:

"Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer B(...)) bij de politie van de 6e wijk in Kabul (laatste handtekening dd. 18.04.2013) waarin de inval van gewapende mannen wordt bevestigd. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (aangevraagd door zijn schoonbroer B(...)) bij het districtshuis dd. 31.03.2013 voorlegt waarin de dorpsbewoners van het dorp informatie geven die bevestigd wordt door de provincieraad. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft."

Vervolgens gaat de verweerder in de bestreden beslissing in op de door de verzoeker voorgelegde enveloppe alsook op de overige verklaringen die de verzoeker aflegde tijdens het gehoor van 5 juni 2013, waarbij deze verklaringen echter niet worden betrokken op de door de verzoeker bijgebrachte documenten maar waarbij enkel wordt geoordeeld dat de verzoeker zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn en waarbij louter wordt verwezen naar de "negatieve beslissing" van het commissariaat-generaal inzake verzoekers eerste asielaanvraag die door de Raad werd bevestigd. De verweerder concludeert dat "betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980" zodat "De bovenvermelde aanvraag niet in overweging [wordt] genomen."

De Raad stelt dan ook vast dat de bestreden beslissing specifiek met betrekking tot de aangiftes van verzoekers schoonbroer B(...) bij de politie en bij het districtshuis zich beperkt tot de motivering dat deze documenten een gesolliciteerd karakter vertonen om hieruit af te leiden dat deze documenten niet kunnen worden aanvaard als nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, dit zijn met name "nieuwe gegevens [...] met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na

de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980." De vraag die hier aan de orde is, is dus of het enkele gegeven dat de door de verzoeker aangebrachte documenten een gesolliciteerd karakter vertonen, in redelijkheid kan volstaan om deze documenten niet als nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet in aanmerking te nemen.

De Raad is van oordeel dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord. Hoewel de verweerder correct vast stelt dat de door de verzoeker aangebrachte aangiftes "gesolliciteerd" zijn, nu uit deze stukken zelf blijkt dat ze werden opgesteld na een uitdrukkelijke vraag hiertoe van de schoonbroer van de verzoeker, kan echter niet worden ingezien waarom het loutere gegeven dat aan bepaalde instanties in het land van herkomst werd verzocht een document op te maken zou impliceren dat de documenten die deze instanties opstelden op zich niet voldoen aan de hierboven geschetste cumulatieve voorwaarden om als nieuw gegeven in de zin van toenmalig artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet te worden weerhouden. Het gegeven dat een document op vraag werd opgesteld, hetgeen de betekenis is van de term "gesolliciteerd", houdt met name op zich geen verband met het al dan niet nieuw en relevant karakter van het stuk of de vraag of dit stuk betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

De Raad kan de verzoeker dan ook volgen in zijn betoog dat het kennelijk onredelijk is om de door hem voorgelegde aangiftes louter omwille van hun gesolliciteerd karakter niet in aanmerking te nemen. In een procedure waarin op de vreemdeling die een volgende asielaanvraag indient de bewijslast rust om nieuwe gegevens aan te brengen, kan het niet volstaan om een document niet als nieuw gegeven te weerhouden louter omdat dit gesolliciteerd is en zonder de inhoud of de herkomst ervan te betrekken bij de motivering. Deze vaststelling geldt *in casu* des te meer nu het gaat om documenten waarin bepaalde Afghaanse overheidsinstanties, met name de veiligheidspolitie van het district Khoja Mari, de veiligheidspolitie van de 6<sup>e</sup> wijk te Kaboel en de provincieraad van Ghazni na een onderzoek ter plaatse de door verzoekers schoonbroer in zijn aangifte vermelde feiten, hebben bevestigd.

De bestreden beslissing schendt op dit punt dan ook de materiële motiveringsplicht. Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen, de overige aangevoerde schendingen dienen niet te worden onderzocht.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel.**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 juni 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE